

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 573/2012-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. novembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. K. A., A., G., Š., štátneho občana N., toho času vo výkone trestu, zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 4 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. a) a e) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5 T 123/2009 z 3. novembra 2009, postupom a uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 To 166/2009 z 5. februára 2010 a postupom a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Tdo 9/2012 zo 14. marca 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. A. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. novembra 2012 doručená sťažnosť M. K. A. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta

porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na tlmočníka podľa čl. 47 ods. 4 ústavy a na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a tiež práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a na obhajobu a tlmočníka podľa čl. 6 ods. 3 písm. a) a e) dohovoru a porušenie „§ 2 ods. 7 a 20 a § 28 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov“ postupom a rozsudkom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 5 T 123/2009 z 3. novembra 2009, postupom a uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 To 166/2009 z 5. februára 2010 a postupom a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Tdo 9/2012 zo 14. marca 2012.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že «Dňa 23. 6. 2009 o 12:55 po prilete leteckej linky OK ... z P. do B. bol sťažovateľ skontrolovaný pracovníkmi C. B. v colnom priestore letiska M., pričom následne po lekárskom vyšetrení bolo zistené, že v brušnej dutine sťažovateľa sa nachádzalo 73 kusov uzatvorených plastových balíčkov v tvare rotačného elipsoidu s obsahom neznámej sivočiernej látky, ktorej následným expertíznym skúmaním bolo zistené, že v predložených balíčkoch sa nachádzal heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu...

Sťažovateľ pochádza z N., v ktorej úradnými jazykmi sú nasledovné: Hausa, Igbo, Yoruba, Anglický jazyk.

Sťažovateľ hovorí plynule a v plnom rozsahu rozumie jazyku IKA, ktorý je jeden z mnohých jazykov v N...

Dňa 3. 11. 2009 vyhlásil Okresný súd Bratislava II rozsudok, ktorým uznal sťažovateľa vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d) a ods. 2 písm. e) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon... a odsúdil ho podľa § 172 ods. 2 TZ s použitím § 36 písm. I) a § 38 ods. 3 TZ na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov; podľa § 48 ods. 4 TZ bol v predmetnom rozsudku sťažovateľ zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia; podľa § 65 ods. 1, ods. 3 TZ mu bol zároveň uložený trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na

dobu 15 rokov; podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 mu bol tiež uložený ochranný dohľad na dobu jedného roka...

Sťažovateľ sa v zákonnej lehote proti rozsudku OS BA II odvolanie, ktorým okrem iného napadol výrok o vine a treste a konanie, ktoré mu predchádzalo. Sťažovateľ poukázal predovšetkým na to, že nepochopil inštitút priznania viny a nikto mu nevysvetlil jeho zmysel.

Navyše sťažovateľ tvrdil, že dostatočne nerozumel tlmočníkovi, ktorý mu prekladal z jazyka slovenského do jazyka anglického. S touto argumentáciou sa Krajský súd v Bratislave vysporiadal nasledovne: „Pokiaľ obžalovaný namietal zákonnosť vykonaných úkonov v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní preto, že dostatočne nerozumel tlmočníkovi, ktorý mu tlmočil z jazyka slovenského do jazyka anglického, tieto námietky odvolací súd považoval za nepodstatné.“

Uznesením z 5. 2. 2010 Krajský súd v Bratislave odvolanie sťažovateľa podľa § 319 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov... zamietol.

Dňa 10. 8. 2011 podal sťažovateľ v zákonnej lehote dovolanie...

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s námietkou sťažovateľa, že bolo porušené jeho právo na obhajobu, keď do konania bol pribratý tlmočník do anglického jazyka vysporiadal nasledovne: „Dovolací súd po preštudovaní spisového materiálu dospel k záveru, že súdy nižšieho stupňa ako i orgány činné v trestnom konaní postupovali v súlade so zákonom, ak na konanie pribrali tlmočníka z anglického jazyka. ... Trestný poriadok účinný od 1. januára 2006, na rozdiel od starej úpravy, však neobsahuje oprávnenie používať pred orgánmi činnými v trestnom konaní materinský jazyk. Vzhľadom na skutočnosť, že obvinený je cudzím štátnym príslušníkom a neovláda slovenský jazyk, bola do konania pribratá tlmočnica z anglického jazyka, ktorému obvinený rozumie. Anglický jazyk je pritom jediným úradným jazykom N., ktorej je obvinený občanom.“

Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 14. 3. 2012 dovolanie sťažovateľa odmietol z dôvodu, že neboli splnené dôvody odvolania podľa § 371 TP...

S touto argumentáciou sa sťažovateľ nestotožňuje...».

V tejto súvislosti poukazuje na to, že „až v priebehu súdnych konaní zistil, že jeho znalosti anglického jazyka nie sú na takej úrovni, aby porozumel, a pochopil zmysel

niektorých podstatných inštitútov trestného konania. Terminológia právneho jazyka je značne odlišná od terminológie používanej v bežnej konverzácii, preto, aj napriek tomu, že sťažovateľ niekoľko krát v priebehu trestného konania vyhlásil, že rozumie jazyku anglickému a súhlasil s pribratím tlmočníka zo slovenského jazyka do jazyka anglického, považuje sťažovateľ vyššie uvedený postup dovolacieho súdu za postup v rozpore s jeho základnými právami a slobodami...

Navyše sťažovateľ tvrdil, že dostatočne nerozumel tlmočníkovi, ktorý mu prekladal z jazyka slovenského do jazyka anglického z odvolania proti rozsudku OS BA II zo dňa 18. 11. 2009.

OČTK v priebehu konania tiež opomenuli svoju povinnosť zabezpečiť sťažovateľovi tlmočníka do jazyka, ktorému rozumie pre účely trestného konania a do konania automaticky pribrali tlmočníka do angličtiny. Odsúdený však nebol v anglickom jazyku spôsobilý porozumieť podstate trestného konania, ani obvineniu, ktoré bolo vznesené...

Sťažovateľ nemal vôbec žiaden prehľad o tom ako je klasifikované jeho konanie a aká trestná sadzba mu hrozí. Pôvodne sa domnieval, že za jeho skutok mu hrozí trest odňatia slobody vo výške 4 rokov.“

Zároveň sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Základné právo zaručené v čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. a) a e) Dohovoru..., vyplývajúce z článku 46 ods. 1, z článku 47 ods. 4 a z článku 48 ods. 2 Ústavy... a § 2 ods. 7 a 20 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok bolo postupom a rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod spisovou značkou 5 T 123/2009 porušené.

Rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 3. 11. 2009, spisová značka 5 T 123/2009 sa zrušuje...

Základné právo zaručené v čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. a) a e) Dohovoru..., vyplývajúce z článku 46 ods. 1, z článku 47 ods. 4 a z článku 48 ods. 2 Ústavy... a § 2 ods. 7 a 20 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok bolo postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod spisovou značkou 3 To 166/2009 porušené.

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5. 2. 2010, spisová značka 3 To 166/2009 sa zrušuje.

Základné právo zaručené v čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. a) a e) Dohovoru..., vyplývajúce z článku 46 ods. 1, z článku 47 ods. 4 a z článku 48 ods. 2 Ústavy... a § 2 ods. 7 a 20 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok bolo postupom a rozhodnutím Najvyššieho súdu... v konaní vedenom pod spisovou značkou 3 To 166/2009 porušené (správne má byť sp. zn. 1 Tdo 9/2012, pozn.).

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 3. 2012, spisová značka 1 Tdo 9/2012 sa zrušuje.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva advokátovi sťažovateľa trovy právneho zastúpenia za jeden právny úkon... vo výške 323,5 €... “

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov konania. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (obdobne napr. IV. ÚS 144/03, II. ÚS 291/2010).

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj práva na tlmočníka podľa čl. 47 ods. 4 ústavy a čl. 6 ods. 3 písm. a) a e) dohovoru rozsudkom okresného súdu sp. zn. 5 T 123/2009 z 3. novembra 2009, uznesením krajského súdu sp. zn. 3 To 166/2009 z 5. februára 2010 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 1 Tdo 9/2012 zo 14. marca 2012.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 47 ods. 4 ústavy kto vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa vedie konanie podľa odseku 2 (konanie pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, pozn.), má právo na tlmočníka.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 6 ods. 3 dohovoru pism. a) každý, kto je obvinený z trestného činu, má... byť bez meškania a v jazyku, ktorému rozumie, podrobne oboznámený s povahou a dôvodom obvinenia vzneseného proti nemu.

Podľa čl. 6 ods. 3 dohovoru pism. e) každý, kto je obvinený z trestného činu, má mať bezplatnú pomoc tlmočníka, ak nerozumie jazyku používanému pred súdom alebo týmto jazykom nehovorí.

1. K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľa postupom a rozsudkom okresného súdu sp. zn. 5 T 123/2009 z 3. novembra 2009 a uznesením krajského súdu sp. zn. 3 To 166/2009 z 5. februára 2010

Ústavný súd pri prerokovaní časti sťažnosti pre namietané porušenie označených práv sťažovateľa postupom a rozsudkom okresného súdu sp. zn. 5 T 123/2009 z 3. novembra 2009 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 3 To 166/2009 z 5. februára 2010, ktorým bol sťažovateľ odsúdený za spáchanie obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa príslušných ustanovení zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a bol mu zároveň uložený trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 15 rokov a ochranný dohľad na dobu jedného roka, vychádzal z princípu subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Toto ustanovenie limituje hranice právomoci ústavného súdu a všeobecných súdov rozhodujúcich v občianskoprávných a trestnoprávných veciach, a to tým spôsobom, že ochrany základného práva a slobody sa na ústavnom súde možno domáhať v prípade, ak takúto ochranu nemôžu poskytnúť všeobecné sudy.

Vzhľadom na to, že na preskúmanie postupu a označených rozhodnutí a postupov okresného súdu a krajského súdu bol v prvom rade povolaný najvyšší súd, ktorého právomoc predchádza právomoci ústavného súdu bezprostredne preskúmať postupy a rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu v tejto veci, ak navyše sťažovateľ namietal v trestnom konaní aj porušenie svojho práva na obhajobu, ktoré treba považovať

za relevantný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ústavný súd v tejto časti jeho sťažnosť odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (obdobne napr. IV. ÚS 405/04, III. ÚS 133/05, III. ÚS 290/06, III. ÚS 288/07, III. ÚS 208/08, III. ÚS 72/09).

2. K namietanému porušeniu označených práv postupom a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. I Tdo 9/2012 zo 14. marca 2012

Sťažovateľ namieta v konaní pred ústavným súdom porušenie označených základných práv podľa ústavy a dohovoru v súvislosti s tým, že v trestnom konaní vedenom proti nemu bol pribratý tlmočník z anglického jazyka, ktorému prekladu neporozumel tak, aby mohol „*pochopiť inštitút priznania viny*“. Okrem toho tvrdí, že je občanom N., kde je viac úradných jazykov a anglický jazyk nie je jediným úradným jazykom. Nesúhlasí v tejto súvislosti s argumentáciou najvyššieho súdu, ktorý rozhodol o odmietnutí jeho dovolania, čím malo dôjsť k porušeniu jeho práv.

Podstatou a zmyslom čl. 47 ods. 4 ústavy je zabezpečiť každému účastníkovi konania pred súdom, iným štátnym orgánom alebo orgánom verejnej moci tlmočenie do jazyka, v ktorom sa vedie konanie, z akéhokoľvek iného jazyka. Oprávnená osoba tak môže v konaní pred súdom, iným štátnym orgánom alebo orgánom verejnej správy komunikovať v ktoromkoľvek jazyku, ktorý je rozdielny od jazyka, v ktorom sa vedie konanie. Prostredníctvom tohto článku ústavy sa každému (teda aj cudzincovi), kto vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa vedie konanie, zaručuje právo na tlmočníka. Právo na poskytnutie tlmočníka je však podmienené vyhlásením účastníka konania, že neovláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie (m. m. I. ÚS 38/96, III. ÚS 39/01, III. ÚS 168/2010). Per analogiam možno v tejto súvislosti poukázať na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej pomoc tlmočníka musí obvinenému umožniť zoznámiť sa s tým, z čoho je obvinený, a obhajovať sa proti obvineniu, zvlášť predniesť súdu svoju verziu udalostí (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Kamasinski v. Rakúsko z 19. decembra 1989, séria A, č. 168, § 74).

Ústavný súd k tomu poznamenáva, že právo na bezplatnú pomoc tlmočníka nevyžaduje písomný preklad všetkých dokumentov predkladaných na súde alebo tých, ktoré sa nachádzajú vo vyšetrovacom spise. V niektorých prípadoch však na požiadanie obvineného by mal byť takýto písomný preklad zabezpečený. Čo sa týka tlmočenia priamo na súdnom konaní, nie je nevyhnutné, aby bolo simultánne, ba ani doslovné. Stačí, aby bolo následné a syntetické. Dokonca nemusí byť písomne a doslovné preložený ani rozsudok súdu, ak tento bol dostatočne odôvodnený pri jeho ústnom výroku na súdnom pojednávaní (obdobne napr. I. ÚS 257/2010).

Ústavný súd zistil, že v konaní pred všeobecnými súdmi (okresným súdom) sťažovateľ uviedol, že ovláda anglický jazyk, a až prvýkrát v odvolaní proti rozsudku okresného súdu začal spochybňovať odborné kvality tlmočníka, a to až po vyhlásení rozsudku a konkrétne uloženého trestu.

Po preskúmaní týchto námietok sťažovateľa ústavný súd dospel k záveru, že sú neopodstatnené a v trestnom konaní zo strany najvyššieho súdu neboli porušené jeho označené práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 47 ods. 4 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. a) a e) dohovoru.

Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí dal jasnú odpoveď na námietky sťažovateľa uvedené v dovolaní na strane 4 až 9, že v konaní neboli porušené jeho označené základné práva, pretože v konaní bola ustanovená za tlmočníčku osoba ovládajúca anglický jazyk, ktorému jazyku sťažovateľ rozumel, pričom anglický jazyk je jediným úradným jazykom v N., ktorej je sťažovateľ občanom a s tlmočníčkou uvedeného jazyka sťažovateľ aj vyjadril súhlas už v prípravnom konaní. Následne okresný súd pribral aj inú tlmočníčku a tlmočníka (sťažovateľ proti nim tiež nevzniesol v konaní pred okresným súdom žiadne námietky) a najvyšší súd súčasne uviedol, že Trestný poriadok nevyžaduje konanie v materinskom jazyku, ako sa domáhal sťažovateľ, a ústavný súd nevidí v dôvodoch rozhodnutia najvyššieho súdu žiadne iné procesné pochybenie, ktoré by malo mať za následok porušenie jeho označených práv.

Okrem toho najvyšší súd dal vo svojom rozhodnutí primerane odpoveď sťažovateľovi aj na iné dovolacie námietky, ktoré namietal v dovolaní, a to že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia [§ 371 písm. i) Trestného poriadku], a aj na tieto námietky sťažovateľa odpovedal jasne a zrozumiteľne. Rozhodnutie najvyššieho súdu je teda presvedčivé a neexistuje žiadny relevantný dôvod na korekciu alebo zmenu jeho rozhodnutia.

Ústavný súd preto v závere konštatoval, že medzi namietaným porušením základného práva sťažovateľa zaručeného čl. 47 ods. 4 ústavy a v nadväznosti na to ani k porušeniu jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. a) a e) dohovoru a postupom všeobecných súdov (tak, ako to namietal sťažovateľ) nie je žiadna príčinná súvislosť.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

3. Vo vzťahu k namietanému porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd po preskúmaní odôvodnenia sťažnosti konštatuje, že sťažovateľ napriek tomu, že je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, svoju sťažnosť, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupmi a rozsudkami okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu v označených konaniach, vôbec vecne neodôvodnil (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), hoci toto základné právo namieta v petite svojej sťažnosti.

Sťažovateľ iba uvádza, že tieto všeobecné súdy porušili jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti ústavný súd opätovne uvádza, že sťažovateľ je zastúpený advokátom. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (obdobne II. ÚS 117/05, III. ÚS 402/2012).

Keďže sťažnosť sťažovateľa v tejto časti nespĺňa zákonom predpísané náležitosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne napr. III. ÚS 604/08, III. ÚS 206/2010, III. ÚS 210/2010), ústavný súd ju preto z tohto dôvodu odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. novembra 2012